

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 350
din 08.09.2011**

Dosar nr.: 87/2011

Petiția nr.: 1377/25.02.2011

Petent: M S

Reclamat: M F

Obiect: modalitatea de efectuare a unei expertize topografice omițând și falsificând anumite documente în defavoarea petentului, precum și refuzul Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș de a-l trage la răspundere penală pe expertul topografic

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. M S loc.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.2. M F , loc.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul consideră că modalitatea de efectuare de către un expert topografic a unei expertize topografice omițând și falsificând anumite documente, precum și , refuzul Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș de a-l trage la răspundere penală pe expertul topografic sunt discriminatorii la adresa sa.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul sesizează faptul că părinții săi au fost dați în judecată în legătură cu intabularea unui teren, fapt ce a necesitat o expertiză topografică. Petentul consideră că expertul topografic nu a răspuns la obiectivele cerute de familia sa, nu a introdus în raportul de expertiză, în mod intenționat, anumite documente, a prezentat două variante de dezmembrare a proprietății, a falsificat documente. Petentul arată că a depus o plângere penală împotriva expertului topografic, dar instanța a retrimis cazul la Poliția Târgu-Mureș în vederea continuării cercetărilor, dar soluția a fost neînceperea urmăririi penale.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 1377/25.02.2011, prin adresa nr. 1377/12.05.2011 Consiliul a solicitat petentului anumite informații necesare soluționării cazului, invocandu-se excepția tardivității introducerii sesizării, pentru faptele petrecute anterior datei de 25.05.2010, referitor la aspectele cu caracter penal, s-a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale. Prin adresa nr.3242/25.05.2011 petentul depune completari petiției inițiale.

4.2. Prin adresa nr. 4375/21.07.2011 a fost solicitat un punct de vedere de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș referitor la aspectele sesizate de petent și au fost invocate din oficiu excepția tardivității introducerii plângerii și excepția necompetenței materiale a Consiliului deoarece soluționarea acestora este de competența instanțelor de judecată.

4.3. Prin adresele nr.4376/21.07.2011 au fost citate partile pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 09.08.2011, în citație fiind invocate cele două excepții menționate mai sus.

4.4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.5. Prin adresa nr. 4688/08.08.2011 Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș, a depus punctul său de vedere. Prin adresa nr. 4655/05.08.2011 partea reclamată a depus punctul de vedere, iar prin adresa nr. 4656/05.08.2011 petentul a depus punctul său de vedere, însoțit de înscrisuri. La termenul de audieri stabilit de Consiliu, părțile nu au fost prezente. Procedură legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul sesizează faptul că părinții săi au fost dați în judecată în legătură cu intabularea unui teren, fapt ce a necesitat o expertiză topografică.

Petentul detaliază modul considerat de el ca fiind discriminatoriu în care a fost realizată expertiza topografică și arată că expertul a săvârșit fapte de natură penală (nu a introdus în raportul de expertiză, în mod intenționat, anumite documente, a prezentat două variante de dezmembrare a proprietății, a falsificat documente).

5.1.2. Petentul prezintă în mod detaliat derularea procesului subliniind că se simte discriminat de oamenii legii și că i s-a încălcat dreptul la proprietate prin falsurile făcute de către expertul topografic. Petentul atașează memoriului său documente în sprijinul afirmațiilor făcute.

5.1.3. Petentul solicită constatarea săvârșirii, în cazul său, a unei fapte de discriminare și sancționarea de către Consiliu a părții reclamate.

5.1.4. Petentul face referire la depunerea în data de 14.04.2010 a unei plângeri penale îndreptată împotriva părții reclamate la parchetul de pe lângă Judecătoria Tg-Mureș și la completarea adusă plângerii penale depusă în data de 21.06.2010, petentul reclamând faptul că nu s-a dispus începerea urmăririi penale.

5.1.4. Referitor la excepțiile invocate, petentul solicită respingerea acestora.

Susținerile părții reclamate

5.2.1. Partea reclamată arată că este expert judiciar din anul 1997 și a efectuat cca. 1000 de expertize judiciare în urma cărora nu a avut nicio plângere penală, urmare activității sale fiind numit vicepreședinte al Asociației Profesionale a Experților Topografici din România.

5.2.2. Partea reclamată subliniază faptul că a fost numit în cauza petentului și a avut tangență cu părțile din dosar doar pur profesional cu ocazia efectuării expertizei.

5.2.3. Partea reclamată precizează că a efectuat măsurătorile de precizie cu aparatură performantă, în prezența părților pe puncte indicate de aceștia cu înaltă precizie, pentru care răspunde. În cadrul expertizei a analizat toate actele judiciare necesare concluzionării expertizei, ținând cont de suprafețele deținute prin acte juridice de părți. Fiind două moduri diferite de dobândire a proprietății a propus două variante una ținând cont de actele deținute de reclamanti, iar cealaltă ținând cont de actele deținute de pârâși, urmând ca instanța să decidă.

5.2.4. La expertiza depusă, petentul a făcut obiecțiuni la care partea reclamată a răspuns în data de 16.11.2010 și s-a prezentat în instanță pentru a da lămuriri. Fără a aștepta răspunsurile la obiecțiuni, petentul a înaintat părții reclamate două plângeri penale care se derulează în paralel și reclamații la Prefectura județului Mureș și la Consiliul Județean Mureș.

5.2.5. Partea reclamată precizează că acuzația de discriminare care i se aduce este total greșită deoarece a abordat expertiza cu maximă obiectivitate și seriozitate, fără a săvârși niciun act de discriminare. Referitor la excepția tardivității invocată de Consiliu, partea reclamată este de acord cu invocarea acesteia.

Punctul de vedere exprimat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș

Urmare solicitării Consiliului de a-și exprima punctul de vedere raportat la petiție, Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș arată că, referitor la excepțiile invocate nu se poate pronunța, acestea avându-și temeiul în legea de funcționare a Consiliului. În ceea ce privește cazul concret reclamat de petent Parchetul își va exprima punctul de vedere prin soluția pe care procurorul de caz o va dispune în cauză, nefiind permis procurorului ierarhic superior să își exprime părerea despre un dosar aflat în lucru la un alt coleg în ce privește modul de soluționare, acest lucru fiind permis numai în cadrul procedurii prevăzute de art. 275-278 Cod pr. pen.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1.1. În fapt, Colegiul director retine ca petentul face referire la modalitatea de efectuare a unei expertize topografice prin omiterea și falsificarea anumitor documente în defavoarea acestuia, precum și refuzul Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș de a-l trage la răspundere penală pe expertul topografic.

6.1.2. În drept, conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagiosă, infectare HIV sau apartenența la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,*”.

6.1.3. Potrivit art. 2 alin. 4 din O.G. 137/2000 „*orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională, conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale,*”.

6.1.4. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director reține că petentul face referire la modul în care a fost realizată expertiza topografică și arată că expertul a săvârșit fapte de natură penală (nu a introdus în raportul de expertiză, în mod intenționat, anumite documente, a prezentat două variante de dezmembrare a proprietății, a falsificat documente).

6.1.5. Prin adresele nr. 1377/12.05.2011, 4375/21.07.2011, 376/21.07.2011 transmise părților s-a invocat excepția necompetenței materiale a Consiliului cu privire la aspectele sesizate ce au caracter penal, deoarece soluționarea acestora este de competența instanțelor de judecată, precum și, excepția tardivității, potrivit art. 22 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și

sesizărilor, „Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția tardivității când, în mod vădit, constată depășirea termenului de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care petentul sau persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea.

6.1.6. Pe cale de consecință, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, ce prevede următoarele: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale **art.64**, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul. (3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”

6.1.7. Colegiul director are în vedere faptul că, în ceea ce privește prezenta cauză, sunt invocate anumite excepții, Colegiul urmand a analiza cu prioritate excepția de necompetență.

6.1.8. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării, statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director ia act de Decizia nr.322/2001, prin care Curtea Constituțională constată ”în deplină concordanță Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.16 pct.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (ratificată de România prin legea nr.30/1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în Cap. VI, intitulat Autoritatea Judecătorească, principiile organizării și înlăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înlăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție (Înlalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, compuse din judecători independenți care se supun numai legii.. Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.1 din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție (Înlalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării de activități de jurisdicție, de către alte structuri sau persoane ori instituții private. Curtea reține, deasemenea, că activitatea de judecată se înlăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.2/Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împluternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.

6.1.9. În sensul celor mai sus expuse, raportat la obiectul petiției, Colegiul director reține că CNCD este organ administrativ-jurisdicțional, nu instanță

judecătorească, pentru a putea cenzura aspectele de legalitate sau ilegalitate ale actelor sau faptelor reprezentanților autorităților publice din România.

6.1.10. Astfel, cât privește tratamentul presupus discriminatoriu al părții reclamate, Colegiul director reține faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art. 16, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”. De asemenea, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este, potrivit art.18 alin.1 din același ordonanță, „**responsabil** cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19, alin.1, care specifică competențele CNCD, „*Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării*”. De asemenea, potrivit art. 27 alin.1, din același act normativ, „*Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului*”.

6.1.11. Mai mult, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, organ administrativ-judiciabil, cu competență limitată la a constata faptele de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială, conform atribuțiilor stabilite prin O.G.137/2000 *privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare*, de a se pronunța cu privire la acte ce intră sub incidența legii penale. Prin urmare, Colegiul director admite excepția de vadiță necompetența a sa, invocată din oficiu.

6.1.12. În ceea ce privește tratamentul presupus discriminatoriu concretizat prin refuzul Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș de a-l trage la răspundere penală pe expertul topografic, Colegiul director reține faptul că, prin dispozițiile O.G. nr. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art. 16, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*„. De asemenea, Consiliul este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „**responsabil** cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi,, și în conformitate cu art.19, alin.1, care enumeră competențele sale, „*Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare, b) medierea faptelor de discriminare, c)investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare, d)monitorizarea cazurilor de discriminare e)acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării„. În concluzie, nu Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării are competența*

materială de a se pronunța asupra comportamentului magistraților și asupra hotărârilor instanțelor judecătorești din România, o astfel de competență aparținând *în exclusivitate sistemului judiciar român*, în conformitate cu prevederile Legii nr.30/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. admiterea excepției văditei necompetențe a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocata din oficiu;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Haller István – Membru

Pop Ioana – Membru

Vlaș Claudia Sorina – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

